

[Korsgaard.]

bitorerne er det værd, hvortil de staa, er Selskabet ikke insolvent. Men der bliver altsaa dette overmaade vanskelige Spørgsmaal at afgøre: Hvad er en Debitor værd? Der kan naturligvis ingen Tvivl være om, at saafremt den paagældende er konkurs, bør han afskrives, men der er en overmaade stor Mængde Grænsetilfælde, og der kan jo tales om, hvor stor en Kredit man i givet Fald maa give en Kunde, hvor Grænsen er her. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorledes man med Loven i Haanden vil kunne afgøre noget paa dette Punkt, som jo er et Hovedpunkt. Hvem skal afgøre, om man har ydet en for stor Kredit? Og hvis den paagældende Kredit ikke uomtvistelig i det givne Tilfælde kan siges at være for stor, betyder det da, at saa vil man ikke kunne sige, at Selskabet paa det paagældende Tidspunkt var insolvent? At muligt senere indtrædende Insolvens, som jo højest sandsynligt vil medføre, at den paagældende Kunde, der maaske i Forvejen har haft en rigelig stor Kredit og ikke kan faa en tilsvarende Kredit hos nogen anden, ophører med at være betalingsdygtig og dermed virker tilbage paa Selskabets Solvens, er ligetil, men jeg synes, man her staaer overfor et Problem, hvor det kunde være i høj Grad ønskeligt at faa at vide, hvad Hensigten er med Loven paa dette Punkt.

Et andet Punkt, som ogsaa spiller en afgørende Rolle med Hensyn til et Selskabs Solvens, er: Hvad er de faste Værdier værd, og hvortil skal de sættes ved Bedømmelsen af, om Selskabet i givet Fald er solvent eller ikke? De Virksomheder, som jeg i særlig Grad mener at have noget Kendskab til, er industrielle Virksomheder, og der er for mig ikke fjerneste Tvivl om, at i samme Øjeblik som et industrielt Foretagende ikke mere kan gaa, er de paagældende faste Værdier samtidig automatisk reduceret ganske overordentligt i Værdi, meget ofte endda praktisk talt til slet ingenting. Men der kan i næsten alle Tilfælde ikke være Tvivl om, at de paagældende Værdier faktisk har kostet det, hvortil de staaer opført i Regnskabet, og da spørger jeg: Hvad er saa Meningen med Loven overfor dette Problem? Skal man i sin Opgørelse til Bedømmelse af, om man er solvent eller ikke, regne med, om jeg saa maa sige, Likvidationsværdien, eller skal man regne med den bogførte Værdi?

Med Hensyn til faste Værdier synes jeg i øvrigt, der kunde være Grund til at pege paa et Forhold, der for saa vidt vilde betyde

en noget større Strengthed end den, man har, men jeg vil meget forvare mig imod, at Hensigten med mine Udtalelser skulde være at tilstræbe ikke at faa ærlige Regnskaber frem. Det Forhold, jeg her tænker paa, er Afskrivninger paa faste Værdier. Jeg tror ikke, der er Tvivl om, at i de fleste Tilfælde afskriver man ikke paa de faste Værdier i de Aar, hvor der ikke er noget at benytte til Afskrivning. Naar man nøje følger Regnskabet, er det naturligvis muligt, at man heraf kan se, at den paagældende Virksomhed maaske gennem flere Aar ikke har foretaget Afskrivninger, der egentlig burde foretages. Det forekommer mig, at det vilde have været rigtigere — og jeg formoder, det er det, der skulde have fundet Udtryk i Loven —, at saadanne Afskrivninger burde være obligatoriske, saaledes at man i givet Fald forøgede det saakaldte regnskabsmæssige Underskud med det Beløb, der skulde til til normal Afskrivning. Jeg synes, at paa dette Punkt gaar man ikke strengt nok frem, og jeg spørger den højtærede Minister, om man overhovedet har overvejet dette Problem.

Endelig vil jeg gerne med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 31 — og jeg tror, at lignende Forhold som det, jeg tænker paa, kommer ind i andre Paragraffer — spørge, hvad man forstaaer ved, at en Aktionær i givet Fald ikke maa udøve Stemmeret, naar han paa en eller anden Maade har Særinteresser i det Forhold, hvorom det drejer sig. Jeg vil gerne have at vide reent positivt, om der her kun tænkes paa, at han maaske kan være interesseret i anden Virksomhed, eller om der ogsaa tænkes paa den paagældende Aktionærs Interesser indenfor Selskabet selv. Jeg kan vist bedst udtrykke, hvad jeg med Hensyn til det sidste mener, ved at spørge, om det kan tænkes, at en Aktionær ikke maa stemme paa sig selv ved et Bestyrelsesvalg.

Jeg haaber, at den højtærede Minister i hvert Fald i nogen Grad vil kunne give Svar paa de Spørgsmaal, jeg har stillet.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Folketingets Udvalg for dets Arbejde med Lovforslaget. Kun beklager jeg, at det konservative Folkeparti saa at sige har stillet sig udenfor Forhandlingerne. Vel deltager hele Udvalget i Indstillingen af en Række Ændringsforslag, og det konservative Folkepartis Medlemmer stiller ikke selvstændige Ændringsforslag, men i Betænkningen siger de konservative Medlemmer, „at Lovforslaget stadig lider af saa